

lægge til Prisen, hvad de skulle betale til dem, der ikke faa Ordren, synes jeg, at Staten ikke opnaar andet derved, end at maatte betale mere, end den vilde være kommen til at betale ved at henvende sig til den enkelte. Det er altsaa i Virkeligheden en Licitation i Indland og Udland, som bliver nødvendig, for at man kan komme til et ønskeligt Resultat. En saadan har jeg været meget villig til at foranstalte, hvor det lod sig gøre, og det er særlig Tilfældet paa Statsbaneområdet, hvor der er foreslaaet store Beløb paa nærværende Finanslovsforslag. Jeg har der, selvfølgelig under Forbehold af, at Beløbene bevilges, ladet Arbejderne udbyde i offentlig Licitation, og jeg haaber, at Tilbudene i Løbet af meget kort Tid ville være komne ind til Statsbanernes Direktion. Det er jo meget muligt, at vi ad den Vej kunne komme til nogen Besparelse, uagtet jeg ikke har Grund til at tro andet, end at det er gaaet rigtigt og ærligt til ogsaa ved den hidtil brugte Fremgangsmaade. Men hvorvidt det er til Gavn for Staten at udbyde disse Bygningsarbejder ved offentlig Licitation, er jeg noget i Tvivl om. Ganske vist er det dog min Mening, at et enkelt Firma skal paa ingen Maade begunstiges, naar derigennem andre forretningsdrivende kunne lide nogen Skade. Jeg vil søge paa enhver Maade at komme til det for Staten og de næringsdrivende mest tilfredsstillende Resultat. Nogle Hensyn er der jo al Tid at tage. For det første ved jeg meget vel, at dette Tings Ønske er, at hvad Jærnbanomateriel angaar, skal man lade danske Fabrikanter faa Leverancen, selv om der bliver en — ganske vist ringe men dog en Forskel fra de udenlandske Tilbud. Dernæst er der ogsaa visse Leverancer, som man ikke uden videre kan give til den lavest bydende, det gælder f. Eks. om Statsbanernes Lokomotiver. Det er muligvis en daarlig Økonomi, at give Lokomotivleverancer til den lavest bydende; i alt Fald have Statsbanerne ved Forsøg, der tidligere ere gjorte i den Retning, ikke gjort gode Erfaringer. Men det er sikkert, at paa et meget stort Omraade vil en offentlig, ogsaa for Udlandet aaben, Licitation over Jærnbanomateriel, hvor det drejer sig om et Beløb af mange Millioner, kunne føre til et godt Resultat i Henseende til de Priser; man vil komme til at betale, og at man, ikke usandsynligt, derigennem vil komme til nogen Besparelse.

Den ærede Ordfører omtalte dernæst Spørgsmaalet om de jyske Telefoner og

i det hele taget Forholdet mellem Statstelefonen og de private Telefoner. Jeg vil gerne sige nogle Ord derom, men forinden vil jeg specielt udtale mig om et Forslag, der er stillet om en Statstelefonforbindelse mellem Marstal og Ærøskøbing og Oprettelse af en Statstelefonstation i Ærøskøbing, hvortil der er opført 6,300 Kr. Det er en Del Forretningsfolk i Ærøskøbing, der have rejst denne Sag. For Tiden findes der paa Ærø kun en Statstelefon i Marstal, der har Forbindelse med Statstelefonnettet. Folk uden for Marstal kunne ganske vist komme i Forbindelse med Statstelefonen i Marstal ved at benytte det private Selskabs Telefon og saaledes komme i Forbindelse med Statstelefonnettet, der besørger den mellemprovisielle Forbindelse. Men denne Ledning egner sig ikke til Samtaler paa længere Afstande. Derfor er det naturligt, at der lægges Statstelefonanstalt i Ærøskøbing, hvorved tillige Telefonanstalterne i Albertsløkke, Bregninge, Sæby og Tranderup kunne komme i Forbindelse med Statstelefonnettet. Jeg vil meget anbefale denne Bevilling, der ikke berører Spørgsmaalet om Statstelefonen og de private Selskaber. Der præjudiceres intet som helst herved, og jeg tror dette Anlæg vil være en god Forretning for Staten, medens man samtidig opfylder et Ønske, der er fremsat af de interesserede i Ærøskøbing.

Hvad den store Telefonsag angaar, som jo virkelig er et meget vigtigt Spørgsmaal, er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi mellem anden og tredje Behandling skulde søge en indgaaende Forhandling om de Principper, hvorefter dette Spørgsmaal skal løses. Der kræves jo her paa Finansloven store Beløb til Udvidelser særlig i Jylland, og Forholdet til de 3 bestaaende Selskaber — der er jo ikke blot det jyske Telefonselskab, men ogsaa 2 andre — er ikke klaret. Der er endnu ikke givet Koncession, man har ikke kunnet blive enig med den forrige Minister om Betingelserne, og i den Tid jeg har været Minister er der ikke søgt eller ført Forhandlinger om Koncession. Det, man ikke er enig om, er, hvorledes Delingen skal finde Sted mellem Staten og de private Selskaber med Hensyn til Telefoneringen. Jeg tror, at den bedste Ordning for Befolkningen i Jylland vil være den, at den rent lokale Trafik i alle Byerne og deres nærmeste Opland overlades til de private Selskaber, medens det i øvrigt bliver Statsdrift. Jeg tror ogsaa, det vil være i den Retning, at Jydernes